

URZĄD PATENTOWY

6086 25/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20797.

Kl. 74 c, 18/01.

C. Lorenz Aktiengesellschaft
(Berlin-Tempelhof, Niemcy).

Ostrzegacz pożarowy.

Zgłoszono 27 marca 1931 r.

Udzielono 29 listopada 1934 r.

Pierwszeństwo: 8 kwietnia 1930 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy ostrzegaczy pożarowych, w których mechanizm nadawczy powoduje kilkakrotne obracanie się kółka kontaktowego, jeżeli przewód jest zajęty wskutek nadawania innego sygnału. W tego rodzaju urządzeniach przy jednoczesnym uruchomieniu wielu ostrzegaczy układu, np. podczas dużego pożaru, nie wszystkie ostrzegacze mogą nadać swe meldunki przed rozkręceniem się sprężyny mechanizmu. Proponowano już zatrzymywanie ostrzegaczy po pewnej liczbie obrotów, tak że sprężyna napędowa mechanizmu nadawczego nie odprężałaby się całkowicie, a ostrzegacz po pewnym czasie mógłby sygnalizować nowe meldunki. Tego rodzaju urządzenia posiadają jednak tę niedogodność, że osoba, nadająca sygnał,

po uruchomieniu ostrzegacza poraz pierwszy nie wie, czy sygnał został nadany, czy nie. Podczas wielkiego pożaru mogłoby się więc łatwo zdarzyć, że pomimo uruchomienia pewnego ostrzegacza oraz po zatrzymaniu go po pewnej liczbie obrotów kółka, np. po ośmiu obrotach, sygnał nie zostałby odebrany. Po krótkim czasie jednak przewód może być ponownie wolny, tak że ma się możliwość nadania sygnału pożarowego. Ponieważ jednak znane ostrzegacze nie posiadają urządzeń kontrolnych, więc osoba sygnalizująca nie wie o tej możliwości ponownego nadawania sygnałów.

Zgodnie z niniejszym wynalazkiem niedogodność powyższą usuwa się dzięki temu, że po pewnej liczbie bezskutecznych obro-

tów kółka kontaktowego, po których następuje samoczynne zatrzymanie, ukazując się sygnał. Osoba sygnalizująca zostaje dzięki temu powiadomiona, jeżeli po upływie tego czasu przywiązuje ona jeszcze wagę do nadania swego meldunku, że musi ponownie uruchomić ostrzegacz.

W myśl wynalazku mechanizm, służący do sygnalizowania, rozrządza znanym urządzeniem, ryglującym drzwiczki ostrzegacza, wskutek czego drzwiczki mogą być zamknięte dopiero po całkowitem nakręceniu sprężyny napędowej.

Na fig. 1 i 2 rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku, przy czym przedstawiono tylko niektóre części ostrzegacza w celu jaśniejszego wytłomaczenia ważnych dla istoty wynalazku przebiegów. Do napędu nieprzedstawionego na rysunku mechanizmu urządzenia nadawczego służy sprężyna 1, którą nakręca się przez obracanie osi 2. Oś 2 obraca kółko zębate 3, na którym zamocowana jest tarcza nieokrągła 4. Tarcza 4 rozrządza dźwignią 5 za pośrednictwem trzpienia 6. Dźwignia 5 jest osadzona obrotowo na osi 7 i rozrządza za pomocą swego ramienia 8 zasuwką 9, służącą do zamykania drzwiczek ostrzegacza, oraz tarczą 10, służącą do wskazywania liczby skutecznych obrotów kółka kontaktowego. Dźwignia 5 może zajmować trzy rozmaite położenia. Przy napiętej sprężynie trzpień 6, a tem samem i dźwignia 5, rozrządzana zapomocą tarczy nieokrągłej 4, zajmuje swe najwyższe położenie. W tem położeniu zasuwka 9, która obraca się na osi 11, jest przechylona na prawo. W tym stanie drzwiczki można bez trudności zamknąć. Po uruchomieniu ostrzegacza trzpień 6 zeslizguje się z tarczy 4, a dźwignia 5 zajmuje położenie, które na rysunku można sobie wyobrazić jako położenie pośrednie pomiędzy położeniami dźwigni, zaznaczonymi na rysunku linią ciągłą i linią przerywaną. W tem położeniu dźwigni 5 zde-
rzak 12, połączony z zasuwką 9, nie znaj-

duje się więcej pod działaniem trzpienia 13, zamocowanego na wolnem ramieniu dźwigni 5. Jeżeli teraz otwiera się drzwiczki ostrzegacza np. w celu zamiany rozbitej podczas sygnalizowania szybki, wtedy zasuwka 9 zajmuje położenie pionowe. Teraz drzwiczek już nie można zamknąć, ponieważ osadzony na drzwiczkach występ 17 uderza o zasuwkę 9. Dopiero po skutecznionem nakręceniu sprężyny 1 dźwignia 5 powraca w położenie spoczynku, przedstawione na rysunku linią ciągłą, tak że zasuwka 9 znowu obraca się na prawo, pozwalając na zamknięcie drzwiczek.

Jeżeli jednakże mechanizm ostrzegacza obraca się kilkakrotnie, np. 8 razy, wtedy trzpień 6 zostaje dalej posunięty wdół za pomocą dalszego wycięcia w tarczy nieokrągłej 4. Dźwignia 5 zajmuje wtedy położenie, zaznaczone liniami przerywanymi. W położeniu tem trzpień 14, zamocowany na wolnem ramieniu dźwigni 5, przechyla na prawo tarczę 10 wbrew działaniu sprężynki 15. Podczas przechylania tarczy 10 trzpień 14 naciska na dźwignię 16, połączoną nieruchomo z tarczą. W przechyleniu na prawo położeniu tarcza 10 ukazuje się w okienku drzwiczek ostrzegacza. Znak ten zawiadamia osobę sygnalizującą, że jeżeli przywiązuje ona jeszcze wagę do nadania swego meldunku, to musi ponownie uruchomić przyrząd. Przy ponownem nakręceniu sprężyny ostrzegacza tarcza nieokrągła obraca się zpowrotem w położenie pierwotne, wskutek czego znika również i tarcza 10.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ostrzegacz pożarowy, w którym mechanizm nadawczy powoduje kilkakrotne obracanie się kółka kontaktowego w przypadku zajęcia przewodu wskutek nadawania innego sygnału, przy czem po pewnej liczbie obrotów kółka kontaktowego mechanizm nadawczy jest zatrzymywany

samoczynnie zapomocą mechanizmu ryglującego, znamienny tem, że oś (2) sprężyny napędowej (1) obraca za pośrednictwem kółka zębatego (3) tarczę nieokrągłą (4), która za pośrednictwem trzpienia (6) rozrządza dźwignią (5), osadzoną obrotowo na osi (7), przyczem swobodny koniec (8) dźwigni (5) oddziałuje za pośrednictwem trzpienia (14) na ramię tarczy (10), powodując wbrew oporowi sprężyny (15) ukazanie się tarczy (10) w okienku drzwiczek ostrzegacza.

2. Ostrzegacz pożarowy według zastrz. 1, znamienny tem, że w czasie swego ruchu dźwignia (5) uruchamia za pośrednictwem zderzaka (12) zasuwkę (9), która ustawia się na drodze występu (17), uniemożliwiając w ten sposób zamknięcie drzwi ostrzegacza przy nienakręconej sprężynie (1).

C. Lorenz Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

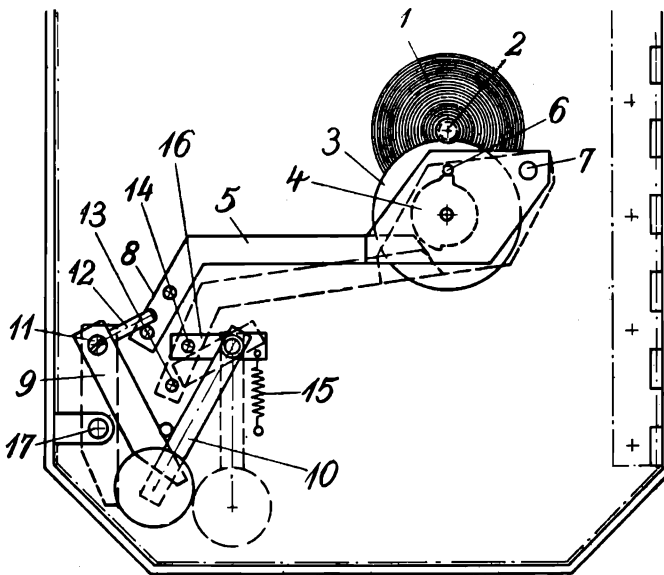

Fig. 2

